

Številka: 018-056/2026-18

Datum: 12. 6. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter Marka Medveda kot člana senata in mag. Zlate Jerman kot članice senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Upravljanje stanovanj in poslovnih prostorov ter individualnih hiš*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj STANOVANJSKO PODJETJE podjetje za gospodarjenje z objekti d.o.o., Ob Suhi 19, Ravne na Koroškem (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Univerzitetni klinični center Maribor, Ljubljanska ulica 5, Maribor (v nadaljevanju: naročnik), 12. 6. 2026

odločila:

1. Zahtevk za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po odprtem postopku v skladu s 40. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo dne 26. 1. 2026 objavljeno na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN000451/2026-EUe16/01 in v Uradnem listu EU pod št. objave 57164-2026, z enim popravkom.

Naročnik je dne 25. 3. 2026 na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN000451/2026-ODL/01, objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. 461-107-(810117)/2025-8, z dne 23. 3. 2023 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji naročila), s katero je zadevno javno naročilo oddal ponudniku STANINVEST družba za poslovanje z nepremičninami d.o.o., Gregorčičeva ulica 19, Maribor (v nadaljevanju: izbrani ponudnik in STANINVEST d.o.o.). Ugotovil je, da je ponudba izbranega ponudnika po merilu najnižja cena najugodnejša dopustna ponudba skladno z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3, za vlagateljevo ponudbo je ugotovil, da je po merilu manj ugodna od ponudbe izbranega ponudnika, za tretjo prejeta ponudbo pa je ugotovil, da je nedopustna.

Vlagatelj je z vlogo z dne 26. 3. 2026 zahteval vpogled v ponudbo izbranega ponudnika, naročnik pa mu je dne 31. 3. 2026 po elektronski pošti poslal dokumentacijo iz ponudbe izbranega ponudnika, upošteva varstvo podatkov.

Zoper odločitev o oddaji naročila je vlagatelj dne 7. 4. 2026 vložil zahtevek za revizijo, s katerim predlaga, da se razveljavi odločitev o oddaji naročila. Zahteva tudi povrnitev stroškov. Zatrjuje, da je naročnik nezakonito dopustil in izbral ponudbo ponudnika STANINVEST d.o.o., saj je bila ponudba predložena prek gospodarskega subjekta AKUSTIKA GROUP d.o.o., Vojkova cesta 58, Ljubljana (v nadaljevanju: AKUSTIKA GROUP d.o.o.), pri čemer iz ponudbene dokumentacije ni razvidno ustrezno pooblastilno razmerje. Navaja, da ponudbe v postopku javnega naročanja ne more oddati tretja pravna oseba, ki ni niti ponudnik niti partner v skupni ponudbi oziroma podizvajalec, zato bi moral naročnik takšno ponudbo izločiti kot nedopustno. Dalje izpodbija pravilnost vrednotenja ponudb. Navaja, da mu je naročnik pri merilu cena nepravilno dodelil prenizko število točk, saj bi glede na ponujeni ceni obeh ponudnikov moral prejeti višje število točk, zaradi česar bi njegova ponudba po skupnem številu doseženih točk predstavljala ekonomsko najugodnejšo ponudbo. Vlagatelj naročniku očita tudi nepravilno uporabo določb petega odstavka 89. člena ZJN-3 pri dopolnjevanju ponudbe izbranega ponudnika. Navaja, da je izbrani ponudnik na poziv naročnika predložil bonitetno oceno S.BON-1 z datumom 6. 3. 2026, ki po njegovem mnenju ne izkazuje izpolnjevanja zahtevanih pogojev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila že v času oddaje ponudbe, zato meni, da bi moral naročnik tudi iz tega razloga ponudbo izbranega ponudnika izločiti iz postopka.

Izbrani ponudnik se je z vlogo z dne 13. 4. 2026 izjasnil o navedbah iz zahtevka za revizijo. Zavrača navedbe vlagatelja in navaja, da je bila njegova ponudba v postopku javnega naročila pripravljena in oddana skladno z zahtevami razpisne dokumentacije ter določbami ZJN-3. V zvezi z očitkom, da je njegova ponudba nedopustna, ker je bila oddana prek druge osebe, pojasnjuje, da je iz celotne ponudbene dokumentacije jasno razvidna identiteta dejanskega ponudnika, zaradi česar ni moglo priti do dvoma ali zavajanja naročnika. Pri tem se sklicuje tudi na prakso Državne revizijske komisije, po kateri je pri presoji bistvena predvsem vsebina ponudbe in ne zgolj tehnični način njene oddaje. Dalje zavrača očitke glede nepravilnega točkovanja ponudb ter navaja, da so bila merila za ocenjevanje jasno določena v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila in enako uporabljena za vse ponudnike, zato so očitki o napačnem točkovanju neutemeljeni. Glede ekonomske in finančne sposobnosti pojasnjuje, da predloženi obrazec S.BON-1 predstavlja ustrezno dokazilo o izpolnjevanju zahtevanih pogojev iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, vlagatelj pa v tem delu napačno razlaga dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila glede relevantnega obdobja oziroma datuma izkazovanja pogoja.

Naročnik je z odločitvijo št. 461-107-(810117)/2025-11 z dne 22. 4. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo), zahtevek za revizijo in vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov zavrnil. Navaja, da vlagatelj ni izkazal zatrjevanih kršitev določb ZJN-3 niti dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Pojasnjuje, da okoliščina, da je bila ponudba izbranega ponudnika v sistemu eJN oddana preko uporabniškega računa drugega gospodarskega subjekta, sama po sebi ne vpliva na veljavnost oziroma dopustnost ponudbe, saj je iz ponudbene dokumentacije jasno in nedvoumno razvidno, kdo nastopa kot ponudnik, kdo je ponudbo podal ter kdo prevzema pravice in obveznosti v postopku javnega naročanja. Po stališču naročnika je zato bistvena vsebina ponudbe in ne način njene tehnične oddaje v informacijskem sistemu. Naročnik zavrača tudi vlagateljeve navedbe glede domnevno nepravilnega ocenjevanja ponudb pri merilu cena. Navaja, da je bilo točkovanje izvedeno skladno z merili in metodologijo, ki sta bila določena v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, ter da so bile vse ponudbe ocenjene pod enakimi pogoji. Po oceni naročnika vlagatelj ni konkretizirano izkazal, v čem naj bi bilo izračunavanje točk nepravilno oziroma v nasprotju z določili dokumentacije v zvezi z oddajo

javnega naročila. V zvezi z očitki glede neizpolnjevanja pogoja ekonomske in finančne sposobnosti izbranega ponudnika naročnik pojasnjuje, da je izbrani ponudnik predložil zahtevano dokazilo S.BON-1, iz katerega izhaja izpolnjevanje zahtevanega pogoja glede ekonomske in finančne sposobnosti. Navaja, da dejstvo, da obrazec izkazuje stanje na kasnejši datum, ne pomeni, da ponudnik pogojev ni izpolnjeval že ob oddaji ponudbe, temveč gre za dokazilo, ki potrjuje relevantne podatke o poslovanju gospodarskega subjekta. Naročnik je zato ocenil, da je ponudba izbranega ponudnika dopustna in skladna z zahtevami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, vlagateljve navedbe pa neutemeljene.

Naročnik je dne 22. 4. 2026 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo v zvezi s predmetnim javnim naročilom in dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Državna revizijska komisija je dne 8. 5. 2026 vlagatelju na podlagi 11. člena ZPVPJN v seznanitev posredovala vlogo izbranega ponudnika z dne 13. 4. 2026. Vlagatelj se do vloge ni opredelil.

Državna revizijska komisija je dne 14. 5. 2026 in 27. 5. 2026 Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve, Tržaška cesta 16, Ljubljana (v nadaljevanju: AJPES) pozvala k posredovanju pojasnil glede tega (1) ali se bonitetno poročilo S.BON-1 Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve z dne 6. 3. 2026, iz katerega izhaja, da ima družba STANINVEST d.o.o. na dan 6. 3. 2026 bonitetno oceno SB2, nanaša izključno na dan 6. 3. 2026, ter (2) ali AJPES izdaja navedena poročila le za tisti dan, ko je prosilec podal zaprosilo ali pa ga lahko izda tudi za kateri koli dan (datum) v preteklem obdobju, pred dnem podaje zaprosila. Zahtevana pojasnila je Državna revizijska komisija prejela dne 28. 5. 2026. Iz prejetih pojasnil izhaja, da AJPES bonitetne ocene slovenskim družbam pripiše vsako leto v mesecu maju, na podlagi podatkov iz letnega poročila za predhodno leto. Po pripisu v maju AJPES bonitetne ocene med letom spremlja in jih korigira po vnaprej določenih pogojih, kadar je to potrebno. Morebitne spremembe bonitetne ocene z razlogi spremembe so zapisane v S.BON-1.

Bonitetne informacije S.BON-1 v AJPES izdelujejo na podlagi naročila in plačila naročene storitve. Datum izdelave je praviloma enak datumu plačila storitve ali pa datumu v prihodnosti, kadar AJPES izvaja dodatna preverjanja podatkov pred realizacijo naročila. Za nazaj, torej za datum v preteklosti, bonitetnih informacij ni mogoče pridobiti. Iz pojasnila izhaja še, da se v primeru družbe STANINVEST d.o.o. bonitetna ocena od pripisa dne 13. 5. 2025 do datuma izdelave bonitetnega poročila dne 6. 3. 2026 ni spremenila.

Državna revizijska komisija je prejela pojasnila dne 1. 6. 2026 posredovala naročniku, vlagatelju ter izbranemu ponudniku v izjasnitev in opredelitev. Izbrani ponudnik se je do pojasnil opredelil z vlogo z dne 2. 6. 2026, v kateri navaja, da iz pojasnil jasno izhaja, da je s predložitvijo bonitetnega poročila izpolnjeval zahteve glede ekonomske in finančne sposobnosti, ki jih je določil naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila tudi na dan oddaje ponudbe. Vlagatelj in naročnik se do pojasnil nista opredelila.

Državna revizijska komisija je dne 5. 6. 2026 vlagatelju na podlagi 11. člena ZPVPJN v seznanitev posredovala vlogo izbranega ponudnika z dne 2. 6. 2026. Vlagatelj se do vloge ni opredelil.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je bil zahtevek za revizijo vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da so vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN izpolnjeni, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Po pregledu dokumentacije postopka oddaje javnega naročila in predrevizijskega postopka ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija na podlagi razlogov, navedenih v nadaljevanju, odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa.

I. Glede oddaje ponudbe preko drugega subjekta

Državna revizijska komisija je v obravnavani zadevi najprej presojala spor med strankama glede vprašanja, ali je naročnik pravilno ugotovil, kateri gospodarski subjekt je v konkretnem postopku oddaje javnega naročila dejansko predložil ponudbo, oziroma ali je mogoče ponudbo, ki je bila tehnično oddana prek gospodarskega subjekta AKUSTIKA GROUP d.o.o. v sistemu e-JN, šteti za ponudbo gospodarskega subjekta STANINVEST d.o.o. ali pa gre za ponudbo tretje osebe, ki v postopku javnega naročanja nima ustrezne vloge.

Vlagatelj zatrjuje, da je naročnik nezakonito dopustil in posledično izbral ponudbo gospodarskega subjekta STANINVEST d.o.o., saj naj bi bila ponudba v sistem e-JN oddana prek gospodarskega subjekta AKUSTIKA GROUP d.o.o., pri čemer iz ponudbene dokumentacije ni razvidno ustrezno pooblastilno razmerje, ki bi temu subjektu omogočalo oddajo ponudbe v imenu izbranega ponudnika. Po mnenju vlagatelja gre za nedovoljeno situacijo, v kateri je ponudbo oddala tretja pravna oseba, ki v konkretnem postopku ne nastopa niti kot ponudnik, niti kot partner v skupni ponudbi, niti kot podizvajalec. Takšna ponudba naj zato ne bi izkazovala, da jo je predložil gospodarski subjekt STANINVEST d.o.o., zaradi česar bi jo moral naročnik kot nedopustno izločiti iz postopka.

Naročnik nasprotno navaja, da je kot ponudnika pravilno štel gospodarski subjekt STANINVEST d.o.o., saj iz celotne ponudbene dokumentacije jasno izhaja, da je prav ta subjekt prevzel ponudbene obveznosti. Poudarja, da je bil gospodarski subjekt AKUSTIKA GROUP d.o.o. vključen zgolj kot tehnični subjekt pri oddaji ponudbe prek informacijskega sistema e-JN, kar pa ne vpliva na identiteto ponudnika. Naročnik navaja, da iz vseh obrazcev v ponudbi izhaja, da je ponudnik STANINVEST d.o.o., saj so vsi zahtevani dokumenti izpolnjeni z njegovimi podatki ter podpisani in žigosani v njegovem imenu, zaradi česar ni dvoma o volji tega gospodarskega subjekta, da nastopa kot ponudnik.

Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je ponudnik v skladu s 7. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 gospodarski subjekt, ki je predložil ponudbo. V postopkih javnega naročanja lahko skladno s tretjim odstavkom 10. člena ZJN-3 sodelujejo tudi skupine gospodarskih subjektov, pri čemer mora biti iz ponudbene dokumentacije jasno razvidno, kateri subjekti nastopajo kot ponudniki oziroma v kakšni pravni vlogi sodelujejo pri oddaji ponudbe. Naročnik sme javno naročilo oddati zgolj ponudniku, ki je dejansko predložil ponudbo in ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 89. člena ZJN-3.

Že po naravi stvari izhaja, da lahko naročnik javno naročilo odda le tistemu gospodarskemu subjektu, ki je v postopku oddaje javnega naročila dejansko nastopal kot ponudnik, vendar pa je pri elektronski oddaji ponudb prek sistema e-JN treba upoštevati, da tehnična oddaja ponudbe poteka prek registriranega uporabnika, ki ni nujno tudi ponudnik v smislu ZJN-3. Zato zgolj dejstvo, da je bila ponudba oddana prek določenega uporabniškega računa, še ne pomeni, da je ta subjekt tudi ponudnik.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da v obravnavanem primeru iz ponudbene dokumentacije izbranega ponudnika izhaja, da je kot ponudnik na vseh relevantnih obrazcih jasno naveden gospodarski subjekt STANINVEST d.o.o., ki je dokumentacijo tudi podpisal in žigosal v svojem imenu. Iz ponudbenih dokumentov ne izhaja, da bi gospodarski subjekt AKUSTIKA GROUP

d.o.o. nastopal kot ponudnik, partner v skupni ponudbi ali podizvajalec, niti ni razvidno, da bi prevzel kakršnekoli pravice ali obveznosti iz ponudbe. Njegova vloga se kaže izključno v tehničnem dejanju oddaje ponudbe v sistemu e-JN.

Ob tem Državna revizijska komisija poudarja, da zgolj okoliščina, da je ponudbo v elektronskem sistemu oddal drug gospodarski subjekt, še ne pomeni, da je ta subjekt tudi dejanski ponudnik, če iz ponudbene dokumentacije jasno izhaja drugačna volja in identiteta ponudnika. Za presojo statusa ponudnika je bistveno, ali je mogoče iz celote dokumentacije nedvoumno ugotoviti, kateri gospodarski subjekt je prevzel vlogo ponudnika v predmetnem postopku oddaje javnega naročila.

Ker v obravnavanem primeru iz ponudbene dokumentacije jasno izhaja, da je ponudbo podal gospodarski subjekt STANINVEST d.o.o., Državna revizijska komisija ugotavlja, da oddaja ponudbe prek gospodarskega subjekta AKUSTIKA GROUP d.o.o. ne vpliva na identifikacijo ponudnika niti ne vzpostavlja dvoma o njegovi vlogi v postopku. Posledično naročniku ni mogoče očitati kršitve določb ZJN-3 ali dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, saj je pravilno štel, da je ponudbo predložil gospodarski subjekt STANINVEST d.o.o., in jo kot takšno tudi utemeljeno izbral kot dopustno.

II. Glede merila

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede pravilnosti uporabe merila cena iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, konkretno glede vprašanja, ali je naročnik pri izračunu točk izhajal iz pravilne vrednosti vlagateljeve ponudbe skladno z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Vlagatelj zatrjuje, da mu je naročnik pri merilu cena nepravilno dodelil prenizko število točk, saj pri izračunu ni upošteval skupne ponudbene vrednosti brez DDV. Po mnenju vlagatelja je naročnik zaradi nepravilne uporabe merila napačno izračunal število točk po formuli $T = (NPV / V) \times 95$, zaradi česar je bila njegova ponudba ocenjena manj ugodno, kot bi morala biti. Vlagatelj meni, da bi njegova ponudba ob pravilni uporabi merila dosegla višje skupno število točk in predstavljala ekonomsko najugodnejšo ponudbo.

Naročnik nasprotno navaja, da je pri izračunu merila cena ravnal skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila ter upošteval skupno ponudbeno vrednost brez DDV za upravljanje stanovanj, poslovnih prostorov in individualnih hiš, kot je bilo v njej določeno. Pojasnjuje, da pri izračunu ni upošteval okvirni letni strošek vzdrževanja objektov in okvirni pet letni strošek vzdrževanja objektov, katerih vrednost je bila določena s strani naročnika in ki so sicer bili vključeni v končno skupno vrednost ponudbe, saj ti niso bili predmet vrednotenja po navedenem merilu, zato meni, da je bilo točkovanje vseh ponudb izvedeno pravilno in v skladu z vnaprej določenimi pravili.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v obravnavanem primeru v točki 2.14 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil merilo, ki bo uporabljeno pri izbiri najugodnejšega ponudnika in sicer:

»Naročnik bo izbral ponudnika, ki bo oddal dopustno ponudbo in bo po spodaj navedenih merilih prejel največje število točk. Maksimalno skupno število točk, ki jih je moč doseči po merilih, je sto (100) točk.

Merila za izbiro ekonomsko najugodnejše ponudbe so naslednja:

Merilo

Največje možno število točk

1.	<i>CENA (skupna ponudbena vrednost v EUR brez DDV)</i>	95
2.	<i>Sklenjena veljavna podjetniška kolektivna pogodba</i>	5
Σ	<i>SKUPAJ:</i>	100

$$S_{ST} = C + K$$

- S_{ST} – skupno število točk ponudnika,
- C – cena (skupna ponudbena vrednost v EUR brez DDV),
- K – sklenjena veljavna podjetniška kolektivna pogodba«

Nadalje je v podtočki ena točke 2.14 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v okviru merila »CENA (skupna ponudbena vrednost v EUR brez DDV)« določil:

»Pri tem merilu se bo vrednotila cena (skupna ponudbena vrednost v EUR brez DDV) za upravljanje stanovanj, poslovnih prostorov ter individualnih hiš. Največje možno skupno število točk pri tem merilu je 95 točk.

Naročnik bo število točk posameznega ponudnika izračunal na naslednji način:

$$T = (NPV / V) \times 95$$

- T - št. točk, ki jih doseže posamezni ponudnik
- NPV - najnižja ponudbena vrednost
- V - vrednost ponudbe posameznega ponudnika«.

Iz predstavljene vsebine dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da je naročnik v točki 2.14 določil merila za ocenjevanje ponudb ter način njihovega vrednotenja, pri čemer je kot relevantno osnovo za vrednotenje ponudb pri merilu »CENA (skupna ponudbena vrednost v EUR brez DDV)« določil skupno ponudbeno vrednost v EUR brez DDV za upravljanje stanovanj, poslovnih prostorov ter individualnih hiš. Navedena vrednost predstavlja primerjalno osnovo za izračun točk po formuli $T = (NPV / V) \times 95$, zato je bilo treba ponudbe vrednotiti izključno na podlagi tega vnaprej določenega elementa ponudbene cene.

Med strankama ni sporno, da je bil v okviru skupne vrednosti ponudbe naveden tudi letni strošek vzdrževanja objektov in okvirni pet letni strošek vzdrževanja objektov. Sporno pa je, ali je naročnik pri uporabi merila »CENA (skupna ponudbena vrednost v EUR brez DDV)« pravilno upošteval zgolj skupno ponudbeno ceno brez DDV za upravljanje stanovanj, poslovnih prostorov ter individualnih hiš oziroma ali bi moral pri izračunu točk upoštevati tudi okvirni letni strošek vzdrževanja objektov in okvirni pet letni strošek vzdrževanja objektov, ki sta bila sicer vključena v končno skupno vrednost ponudbe.

Državna revizijska komisija glede na sporno vprašanje uvodoma pojasnjuje, da mora naročnik merila uporabiti na način, kot so bila določena v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila. Po poteku roka za oddajo ponudb namreč ni dopustno spreminjati vsebine meril ali njihovega načina uporabe, saj bi takšno ravnanje lahko vplivalo na rezultat ocenjevanja ponudb in bilo v nasprotju z načeloma transparentnosti ter enakopravne obravnave ponudnikov.

Ker je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila v okviru merila »CENA (skupna ponudbena vrednost v EUR brez DDV)« izrecno določil, da se upošteva skupna ponudbena vrednost v EUR brez DDV za upravljanje stanovanj, poslovnih prostorov ter individualnih hiš, Državna revizijska komisija ugotavlja, da navedeno predstavlja jasno določeno primerjalno osnovo za izračun točk po formuli $T = (NPV / V) \times 95$. Iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila namreč ne izhaja, da bi bil v to primerjalno osnovo vključen tudi okvirni letni strošek

vzdrževanja objektov in okvirni pet letni strošek vzdrževanja objektov. Ta sta sicer bila del končne skupne ponudbene vrednosti posamezne ponudbe, vendar iz same vsebine merila ne izhajata, da bi se upoštevala pri ocenjevanju ponudb. Zato zgolj dejstvo, da je bil tudi okvirni letni strošek vzdrževanja objektov in okvirni pet letni strošek vzdrževanja objektov vključen v skupno ponudbeno ceno, še ne pomeni, da je bil relevanten tudi za izračun točk po merilu cena.

Na podlagi vsega navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik pri izračunu točk upošteval primerjalno osnovo, kot je bila ta določena v okviru merila »CENA (skupna ponudbena vrednost v EUR brez DDV)« v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, tj. skupna ponudbena vrednost brez DDV za upravljanje stanovanj, poslovnih prostorov ter individualnih hiš. Ker je naročnik merilo uporabil na način, kot je bilo vnaprej določeno v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, Državna revizijska komisija ne ugotavlja nepravilnosti pri vrednotenju ponudb po navedenem merilu ter ugotavlja, da je naročnik ponudbe ocenil skladno z vnaprej določenimi pravili in merili, zato vlagateljeve navedbe o nepravilnem izračunu točk zavrača kot neutemeljene.

III. Bonitetno poročilo

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede vprašanja, ali je izbrani ponudnik izpolnil zahtevo naročnika glede ekonomske in finančne sposobnosti ter ali je to izkazal z ustreznim dokazilom za relevantni trenutek, tj. na dan oddaje ponudbe.

Vlagatelj navaja, da je naročnik izbranega ponudnika pozval k dopolnitvi ponudbe s predložitvijo ustreznega obrazca S.BON AJPES. Izbrani ponudnik je na poziv odgovoril s predložitvijo bonitetnega poročila S.BON-1, ki izkazuje bonitetno oceno na dan 6. 3. 2026. Vlagatelj zatrjuje, da tako predloženo dokazilo ne izkazuje izpolnjevanja zahtevanega pogoja na dan oddaje ponudbe, tj. 23. 2. 2026, zato izbrani ponudnik ni izkazal izpolnjevanja ekonomske in finančne sposobnosti v relevantnem trenutku.

Naročnik nasprotno navaja, da vlagateljevim navedbam glede datuma izdaje obrazca S.BON ni mogoče slediti. Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila namreč ni določala, da mora biti dokazilo izdano najpozneje na dan oddaje ponudbe, temveč zgolj, da mora ponudnik izpolnjevati zahtevano bonitetno oceno. Ker je izbrani ponudnik na poziv naročnika predložil obrazec S.BON, iz katerega izhaja izpolnjevanje zahtevanega pogoja glede ekonomske in finančne sposobnosti, zgolj datum njegove izdaje ne more biti podlaga za ugotovitev o nedopustnosti njegove ponudbe.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v obravnavanem primeru v točki 2.11.2.2 dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila določil pogoj glede ekonomske in finančne sposobnosti in sicer:

»Gospodarski subjekt mora izpolnjevati naslednji pogoj:

1. *ponudnik mora dokazati, da njegova bonitetna ocena znaša od SB1 do vključno SB6 po S.BON AJPES modelu.*

Dokazilo:

- *izpolnjen obrazec ESPD za vse gospodarske subjekte v ponudbi.*

S podpisom ESPD obrazca se gospodarski subjekt zavezuje, da bo na podlagi poziva naročnika v roku treh (3) delovnih dni predložil ustrezni S.BON obrazec AJPES-a, ki izkazuje bonitetno oceno od SB1 do vključno SB6 ali smiselno enako boniteto (AAA, AA, A, BBB) ter metodologijo

ocenjevanja ene od mednarodnih bonitetnih hiš (D&B, Moody's, Standard & Poor's), ki ugotavlja predmetno boniteto po enakih standardih.«.

Iz predstavljenega dela dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila izhaja, da je naročnik kot pogoj za priznanje ekonomske in finančne sposobnosti določil, da mora gospodarski subjekt izkazovati bonitetno oceno v razponu od SB1 do vključno SB6 po modelu S.BON AJPES, pri čemer se kot ustrezno dokazilo šteje izpolnjen obrazec ESPD, dodatno pa je predvidena obveznost predložitve S.BON obrazca AJPES ali druge primerljive bonitetne ocene mednarodno priznanih bonitetnih agencij, skladno z zahtevano metodologijo ocenjevanja, na poziv naročnika v določenem roku.

Po vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija ugotavlja, kar med strankama ni sporno, da je izbrani ponudnik v izkaz izpolnjevanja navedenega pogoja v ponudbi predložil izpolnjen obrazec ESPD, naknadno pa je na podlagi poziva naročnika predložil še bonitetno poročilo S.BON-1 z dne 6. 3. 2026. Državna revizijska komisija ugotavlja tudi, da je izbrani ponudnik ponudbo oddal dne 27. 2. 2026 (navedeni datum predstavlja obenem tudi zadnji dan roka za oddajo ponudbe) in ne dne 23. 2. 2026, kot v zahtevku za revizijo zatrjuje vlagatelj. Med strankama pa je sporno, ali predloženo bonitetno poročilo izkazuje izpolnjevanje pogoja na dan oddaje ponudbe, saj je bilo bonitetno poročilo izdano kasneje, tj dne 6. 3. 2026. Na tem mestu Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je dan, ki je relevanten za ugotavljanje (ne)izpolnjevanja obravnavanega pogoja za sodelovanje, v kolikor zakon ali dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila ne določata drugače (kar v obravnavanem primeru ne), dan poteka roka za oddajo ponudb, in ne dan oddaje ponudbe, kot to zmotno navaja vlagatelj. Državna revizijska komisija je zato v nadaljevanju presojala ali predloženo bonitetno poročilo izkazuje izpolnjevanje pogoja na dan poteka roka za oddajo ponudb.

Kot je Državna revizijska komisija že pojasnila v obrazložitvi tega sklepa, je za razjasnitev okoliščin, pomembnih za presojno obravnavanega revizijskega očitka, pridobila pojasnila AJPES. Iz prejetih pojasnil izhaja, da AJPES bonitetne ocene slovenskim družbam pripiše enkrat letno, praviloma v mesecu maju na podlagi podatkov iz letnega poročila za predhodno poslovno leto, nato pa jih med letom spremlja in po vnaprej določenih pogojih po potrebi korigira. Morebitne spremembe bonitetne ocene skupaj z razlogi za spremembo so razvidne iz bonitetne informacije S.BON-1. AJPES je pojasnil tudi, da bonitetne informacije S.BON-1 izdaja na podlagi naročila in plačila storitve, pri čemer je datum izdelave bonitetne informacije praviloma enak datumu plačila storitve oziroma lahko predstavlja tudi poznejši datum, kadar je pred realizacijo naročila potrebno opraviti dodatna preverjanja podatkov, medtem ko bonitetnih informacij za datum v preteklosti ni mogoče pridobiti. Za presojno obravnavanega primera je bistveno tudi pojasnilo AJPES, da se bonitetna ocena družbe STANINVEST d.o.o. od dneva pripisa bonitetne ocene tj. dne 13. 5. 2025 do dneva izdelave bonitetnega poročila S.BON-1 dne 6. 3. 2026 ni spremenila, kar je razvidno tudi iz bonitetnega poročila, ki ga je izbrani ponudnik predložil po pozivu naročnika.

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da zgolj okoliščina, da je bilo bonitetno poročilo S.BON-1 izdano po poteku roka za oddajo ponudb, sama po sebi ne pomeni, da z njim ni mogoče dokazovati izpolnjevanja spornega pogoja na dan poteka roka za oddajo ponudb. Naročnik je namreč kot dokazilo predvidel predložitev bonitetnega obrazca S.BON, pri čemer iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne izhaja zahteva, da bi moral biti ta obrazec izdan najpozneje na dan poteka roka za oddajo ponudb. Ob tem iz pojasnil AJPES izhaja, da datum izdelave bonitetne informacije predstavlja zgolj datum izdaje dokumenta, ne pa tudi datum nastanka, veljavnosti ali spremembe bonitetne ocene. Ker AJPES bonitetne ocene pripiše enkrat letno in jih med letom spreminja le ob nastopu vnaprej določenih okoliščin, je za presojno izpolnjevanja pogoja odločilno, kakšna bonitetna ocena je bila gospodarskemu subjektu pripisana

v relevantnem obdobju in ali se je do izdaje predloženega bonitetnega poročila spremenila. V obravnavanem primeru pa je AJ PES izrecno potrdil, da se bonitetna ocena družbe STANINVEST d.o.o. od 13. 5. 2025 do 6. 3. 2026 ni spremenila. Navedeno pomeni, da bonitetno poročilo S.BON-1 z dne 6. 3. 2026 odraža enako bonitetno stanje gospodarskega subjekta, kot je obstajalo tudi na dan poteka roka za oddajo ponudb.

Ob upoštevanju navedenega Državna revizijska komisija ugotavlja, da je izbrani ponudnik s predloženim bonitetnim poročilom S.BON-1 na ustrezen način dokazal izpolnjevanje naročnikove zahteve glede ekonomske in finančne sposobnosti. Dejstvo, da je bilo bonitetno poročilo izdano po poteku roka za oddajo ponudbe, v okoliščinah konkretnega primera ne predstavlja naknadnega izkazovanja izpolnjevanja pogoja, temveč zgolj naknadno predložitev dokazila o dejstvu, ki je obstajalo že v času poteka roka za oddajo ponudbe. Ker je AJ PES potrdil, da v relevantnem obdobju ni prišlo do spremembe bonitetne ocene družbe STANINVEST d.o.o., to pa izhaja tudi neposredno iz predloženega bonitetnega poročila, ni podlage za zaključek, da izbrani ponudnik na dan poteka roka za oddajo ponudbe ni izpolnjeval zahtevanega pogoja glede ekonomske in finančne sposobnosti. Državna revizijska komisija zato ugotavlja, da vlagatelj z revizijskimi navedbami, ki temeljijo zgolj na datumu izdaje bonitetnega poročila, ni uspel izkazati naročnikove kršitve pri presoji dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika, zaradi česar je treba predmetni očitke zavrniti kot neutemeljen.

Državna revizijska komisija na podlagi vsega navedenega zaključuje, da vlagatelj ni uspel utemeljiti kršitev, zaradi katerih bi bilo treba ugoditi zahtevku za revizijo in razveljaviti odločitev o oddaji naročila, zato je zahtevek za revizijo na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo uveljavljal povrnitev stroškov pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Ker vlagatelj v obravnavanem primeru z zahtevkom za revizijo ni uspel ne v predrevizijskem ne v revizijskem postopku, je Državna revizijska komisija v skladu z določbo tretjega odstavka 70. člena ZPVPJN njegovo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti (na portalu eRevizija):

- naročnik,
- vlagatelj,
- izbrani ponudnik,
- ministrstvo, pristojno za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.